

Meijburg & Co
Tax & Legal

Kabinet
presenteert op
Prinsjesdag de
fiscale
maatregelen
voor 2023

20 september 2022

www.meijburg.nl

Kabinet presenteert op Prinsjesdag de fiscale maatregelen voor 2023

Op Prinsjesdag, 20 september 2022, heeft het kabinet het pakket Belastingplan 2023 aangeboden aan de Tweede Kamer. Het bestaat uit de volgende wetsvoorstellen:

- Belastingplan 2023
- Wet rechtsherstel box 3
- Overbruggingswet box 3
- Wet minimum CO₂-prijs industrie
- Wet delegatiebepaling geen invorderingsrente in specifieke gevallen
- Wijziging van de Wet milieubeheer in verband met de overgangperiode bij de invoering van een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens
- Wijziging van de Wet op het kindgebonden budget tot tijdelijke intensivering van het kindgebonden budget in verband met koopkrachtondersteuning en tot wijziging van de Algemene Ouderdomswet en enkele andere wetten in verband met het afschaffen van de inkomensondersteuning voor AOW'ers

Veel van de voorgestelde maatregelen treden in werking op 1 januari 2023. In dit memorandum hebben wij de hoofdlijnen voor u uiteengezet. Waar mogelijk en relevant hebben wij bij de diverse deelonderwerpen ook andere, aan die onderwerpen gerelateerde fiscale maatregelen en ontwikkelingen opgenomen en daarbij aangegeven dat deze geen onderdeel uitmaken van het pakket Belastingplan 2023. Zie het laatste hoofdstuk voor andere fiscale ontwikkelingen.

Inhoud

1	Vennootschapsbelasting	4
1.1	19% Vpb over eerste € 200.000	4
1.2	Afschaffen betalingskorting (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)	5
1.3	Vastgoed buiten het fbi-regime (2024).....	5
1.4	Voortgang nieuwe groepsregeling in de vennootschapsbelasting (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023).....	5
2	Bronheffingen	6
2.1	Bronbelasting over dividenden naar laagbelastende jurisdicties (2024, geen onderdeel pakket Belastingplan 2023).....	6

2.2	Initiatiefwetsvoorstel conditionele eindafrekening dividendbelasting (2021, geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)	6
2.3	Dividendstripping	7
3	Inkomsten- en vennootschapsbelasting	7
3.1	Verhoging MIA en EIA.....	7
4	Inkomstenbelasting.....	7
4.1	Verlaging basistarief box 1	7
4.2	Twee aanmerkelijk belangtarieven: 24,5% en 31 % (2024).....	7
4.3	Verhoging tarief box 3	8
4.4	Codificatie rechtsherstel en overbrugging box 3.....	8
4.5	Actualisering en beperking leegwaarderatio	10
4.6	Versnelde afbouw zelfstandigenaftrek.....	10
4.7	Uitfaseren fiscale oudedagsreserve.....	10
4.8	Afschaffen middelingsregeling.....	11
4.9	Aftopping aftrek periodieke giften.....	11
4.10	Verhoging arbeidskorting	11
4.11	Afbouw algemene heffingskorting met verzamelinkomen (2025)	11
4.12	Uitfaseren inkomensafhankelijke combinatiekorting (2025).....	11
4.13	Aftrekposten in box 1 geleidelijk naar basistarief (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)...	12
4.14	Geleidelijke uitfasering aftrek geen of geringe eigenwoningschuld ('Hillenaftrek', geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)	12
4.15	Maatregel tegen excessief lenen bij eigen vennootschap (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)	12
4.16	Aanpassing onzekerheidsvereiste bij periodieke giftenaftrek (2024, geen onderdeel pakket Belastingplan 2023).....	13
5	Loonheffingen.....	13
5.1	30%-regeling beperkt tot de balkenendenorm (2024)	13
5.2	Verhoging onbelaste reiskostenvergoeding	13
5.3	Verruiming werkkostenregeling	14
5.4	Vervallen doelmatigheidsmarge gebruikelijk loon	14
5.5	Afloop versoepeling gebruikelijkloonregeling innovatieve start-ups.....	14
5.6	Aanwenden oudedagsverplichting voor lijfrente na uiterste ingangsdatum lijfrente	14
5.7	Nieuw heffingsmoment aandelenoptierechten (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023).....	15
5.8	Verlaging maximumcataloguswaarde verlaagde bijtelling nulmissieauto's van de zaak (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)	16
5.9	Wet toekomst pensioenen (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023).....	16
6	Btw	16
6.1	Btw-nultarief voor zonnepanelen op woningen.....	16
6.2	Normaal tarief voor lachgas.....	17
7	Formeelrechtelijke wijzigingen.....	17
7.1	Verruiming achterwege blijven van invorderingsrente	17

7.2	Rentestop en maatwerk belastingrente (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023).....	17
8	Erf- en schenkbelasting.....	18
8.1	Verlaging (2023) en afschaffing (2024) schenkingsvrijstelling eigen woning ('jubelton')	18
9	Overdrachtsbelasting	18
9.1	Verhoging algemeen tarief naar 10,4%.....	18
10	Belastingen op milieugrondslag	19
10.1	Aanscherping CO ₂ -heffing voor de industrie.....	19
10.2	Wet minimum CO ₂ -prijs industrie	19
10.3	Samenhangende wijzigingen Wet belastingen op milieugrondslag en Wet opslag duurzame energie- en klimaattransitie	20
10.4	Verhoging vliegbelasting	20
11	Varia pakket Belastingplan 2023	21
11.1	Verbruiksbelasting.....	21
11.2	Accijnzen.....	21
11.3	BPM en MRB	21
11.4	Voorwaardelijke verhoging cijnstarief Mijnbouwwet	22
12	Andere fiscale ontwikkelingen	22
12.1	Aanpak constructies en geëvalueerde regelingen, onder andere de bedrijfsopvolgingsregelingen	22
12.2	Aanpassing fiscaal kwalificatiebeleid rechtsvormen	22
12.3	Pillar 2.....	23
12.4	Richtlijn tegen misbruik van shell-entiteiten.....	23
12.5	Wetsvoorstel implementatie EU-richtlijn gegevensuitwisseling digitale platformeconomie (DAC7)	24
12.6	Implementatie Richtlijn inzake public Country-by-Country Reporting	24
12.7	Voorstel Europese Commissie: belastingheffing op overwinst in fossiele energiesector	24

1 Vennootschapsbelasting

1.1 19% Vpb over eerste € 200.000

De tariefopstap in de vennootschapsbelasting, het gedeelte van het belastbaar bedrag waarover het lage Vpb-tarief is verschuldigd ('mkb-schijf'), wordt vanaf 2023 ingekort van € 395.000 naar € 200.000. Daarnaast wordt voorgesteld het tarief in deze schijf ('mkb-tarief') te verhogen van 15% naar 19%. Het reguliere Vpb-tarief blijft 25,8%.

1.2 Afschaffen betalingskorting (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)

De betalingskorting die nu nog wordt toegekend bij betaling ineens van de verschuldigde vennootschapsbelasting voor de eerste betalingstermijn (in plaats van in termijnen) wordt per 2023 afgeschaft.

1.3 Vastgoed buiten het fbi-regime (2024)

In de aanbiedingsbrief pakket Belastingplan 2023 heeft het kabinet aangekondigd dat per 1 januari 2024 een maatregel in de vennootschapsbelasting (Vpb) zal worden geïntroduceerd op basis waarvan fiscale beleggingsinstellingen (fbi's) niet meer direct in vastgoed mogen beleggen (vastgoedmaatregel). Er wordt daarbij geen onderscheid gemaakt tussen in Nederland en buiten Nederland gelegen vastgoed. Deze vastgoedmaatregel zal volgend jaar worden opgenomen in het pakket Belastingplan 2024. De achtergrond van deze regeling is dat het kabinet wil voorkomen dat in bepaalde situaties met buitenlandse beleggers het heffingsrecht over Nederlands vastgoed in handen van fbi's niet of niet volledig geëffectueerd kan worden. De vastgoedmaatregel zorgt ervoor dat de winst van vastgoed-fbi's vanaf 1 januari 2024 wordt belast tegen het normale Vpb-tarief.

Voorafgaand aan de inwerkingtreding van de vastgoedmaatregel per 1 januari 2024 zullen bepaalde (niet-beursgenoteerde) vastgoed-fbi's waarschijnlijk voor die datum herstructureren. Bij die herstructureringen speelt de overdrachtsbelasting een belangrijke rol. De herstructurering kan afhankelijk van de situatie leiden tot belastbare feiten voor de overdrachtsbelasting, waarbij de bestaande vrijstellingen niet altijd van toepassing zijn. Het kabinet zal de komende tijd onderzoek doen naar de wenselijkheid en eventuele mogelijkheden van flankerende maatregelen in 2023.

De vastgoedmaatregel heeft geen gevolgen voor de effecten-fbi's.

1.4 Voortgang nieuwe groepsregeling in de vennootschapsbelasting (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)

Er wordt gewerkt aan een nieuwe groepsregeling in de vennootschapsbelasting. Dit houdt verband met de Europeesrechtelijke kwetsbaarheid van het huidige fiscale-eenheidsregime. In verband hiermee is de wet al voor een aantal elementen aangepast, zie onze eerdere berichtgeving over de [Wet spoedreparatie fiscale eenheid](#) (met in beginsel terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2018). Met betrekking tot andere elementen is het Europeesrechtelijke risico echter (mogelijk) niet volledig geweken. Op Prinsjesdag in 2020 stuurde toenmalig staatssecretaris van Financiën Vijlbrief een brief naar de Tweede Kamer, waarin hij onder meer hoofdlijnen voor een mogelijke nieuwe groepsregeling en het vervolgtraject uiteenzette. Een concreet wetsvoorstel is tot op heden nog niet ingediend.

2 Bronheffingen

2.1 Bronbelasting over dividenden naar laagbelastende jurisdicties (2024, geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)

In een [brief](#) van 29 mei 2020 aan de Tweede Kamer heeft de staatssecretaris van Financiën aangekondigd om dividendstromen naar laagbelastende jurisdicties per 1 januari 2024 te gaan belasten. Na een [internetconsultatie](#) die liep van 25 september tot en met 23 oktober 2020 is hiertoe op 24 maart 2021 een wetsvoorstel ingediend. De achtergrond hiervan is dat het kabinet wil voorkomen dat Nederland nog langer wordt gebruikt als toegangspoort naar laagbelastende landen. Met het oog daarop is per 1 januari 2021 al een bronbelasting op renten en royalty's ingevoerd. Die heffing zal per 2024 worden aangevuld met een conditionele bronbelasting over dividenden. De maatregel gaat gelden voor geldstromen naar landen met een winstbelastingtarief van minder dan 9% en naar landen die op de Europese zwarte lijst staan, ook als Nederland met deze landen een belastingverdrag heeft. Wanneer de dividendbelasting en de conditionele bronbelasting cumuleren, zal de bronbelasting worden verminderd met de geheven dividendbelasting. Per saldo zal dus het tarief van de bronbelasting verschuldigd zijn, dat gelijk is aan het reguliere Vpb-tarief (25% in 2021 en 25,8% in 2022). Op 30 september 2021 is het wetsvoorstel aangenomen door de Tweede Kamer en op 2 november 2021 door de Eerste Kamer.

2.2 Initiatiefwetsvoorstel conditionele eindafrekening dividendbelasting (2021, geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)

Op 10 juli 2020 heeft het Tweede Kamerlid Snels (GroenLinks) een [initiatiefwetsvoorstel](#) ingediend bij de Tweede Kamer om een eindafrekeningsverplichting voor de dividendbelasting in te voeren bij een grensoverschrijdende zetelverplaatsing, fusie, (af)splitsing en aandelenfusie indien als gevolg daarvan de (latente) winstreserves van de in Nederland gevestigde inhoudingsplichtige overgaan naar een jurisdictie die de Nederlandse dividendbelastingclaim niet overneemt, een zogenoemde kwalificerende staat. Op 18 september 2020 diende Snels al een nota van wijziging in op het wetsvoorstel, waarbij hij tevens aankondigde dat er nog meer wijzigingen zouden volgen. Naar aanleiding van kritiek van de Raad van State heeft hij op 9 oktober 2020 uiteindelijk een [geheel vernieuwde wettekst](#) en memorie van toelichting bij de Tweede Kamer ingediend. Op 12 maart 2021 volgden de nota naar aanleiding van het verslag, waarin Snels aangaf [geen aanleiding](#) te zien om zijn voorstel in te trekken of fundamenteel te wijzigen, en een aanvullende nota van wijziging. Na het vertrek van Snels uit de Tweede Kamer heeft Kamerlid Van der Lee de verdediging van het wetsvoorstel overgenomen. Op 8 december 2021 is het voorstel [ingrijpend gewijzigd](#) op grond van een vierde nota van wijziging. Daarbij is voorgesteld om de maatregelen met terugwerkende kracht tot en met 8 december 2021, 9.00 uur in te voeren, het tijdstip waarop de vierde nota van wijziging is ingediend bij de Tweede Kamer. Op 20 mei 2022 is het negatieve advies van de Raad van State over de vierde nota van wijziging gepubliceerd. Op 15 juli 2022 heeft de staatssecretaris van Financiën meegedeeld dat het kabinet de Tweede Kamer ontraadt om het initiatiefwetsvoorstel aan te nemen.

2.3 Dividendstripping

In de praktijk wordt voor forse bedragen dividendbelasting ontgaan via diverse vormen van dividendstripping, die de Belastingdienst met de huidige wettelijke instrumenten niet goed kan bestrijden. Het kabinet wil dit oneigenlijk gebruik tegengaan zonder de reguliere beurshandel onnodig te raken. Om een maatregel te nemen die zoveel mogelijk recht doet aan deze wensen, is de praktijk geconsulteerd. Deze [internetconsultatie](#), getiteld 'Mogelijkheden versterking maatregelen ter voorkoming van dividendstripping', is op 15 december 2021 gestart en op 26 januari 2022 gesloten. Het consultatiedocument bevat zes mogelijke oplossingsrichtingen en verschillende algemene vragen. Op 15 juli 2022 heeft staatssecretaris Van Rij van Financiën een [brief](#) aan de Tweede Kamer gestuurd, waarin hij een beknopte samenvatting geeft van de internetconsultatie en vervolgens de beoordeling door het kabinet en het vervolgtraject schetst. Hij verwacht dat de maatregelen niet eerder dan 1 januari 2024 kunnen worden ingevoerd.

3 Inkomsten- en vennootschapsbelasting

3.1 Verhoging MIA en EIA

De Milieu-investeringsaftrek (MIA) en Energie-investeringsaftrek (EIA) worden verhoogd, structureel met respectievelijk 100 en 50 miljoen euro per jaar vanaf 2023. Momenteel worden de EIA en MIA geëvalueerd. De evaluaties zullen begin 2023 worden afgerond.

4 Inkomstenbelasting

4.1 Verlaging basistarief box 1

Het basistarief in box 1 (inclusief premies volksverzekeringen) wordt met ingang van 2023 verlaagd van 37,07% naar 36,93%. Dit basistarief gaat gelden voor het inkomen tot € 73.031. Het daarboven geldende toptarief blijft 49,5%. Voor AOW-gerechtigden gaat tot een inkomen van € 37.149 (of € 38.703 indien geboren voor 1946) het tarief met ingang van 2023 van 19,17% naar 19,03%.

4.2 Twee aanmerkelijk belangtarieven: 24,5% en 31% (2024)

Op dit moment kent box 2 één tarief van 26,9%. Met ingang van 2024 worden twee tariefschijven geïntroduceerd in box 2. Daarbij wordt de eerste €67.000 aan inkomen uit aanmerkelijk belang (box 2-inkomen) belast tegen een tarief van 24,5% en het meerdere tegen een tarief van 31%. Dit geldt per

persoon. Door het invoeren van een progressief tarief stimuleert het kabinet de aanmerkelijkbelanghouder om jaarlijks een beperkt bedrag aan dividend uit te keren, waardoor belastinguitstel wordt tegengegaan. Met het hoge tarief tracht het kabinet de belastingdruk in box 2 meer in lijn te brengen met de belastingdruk in box 1 voor ondernemers. In 2023 blijft het aanmerkelijk belangtarief 26,9%.

4.3 Verhoging tarief box 3

Het tarief in box 3 gaat in drie jaar stapsgewijs omhoog van 31% in 2022 naar 34% in 2025. Om kleine spaarders te ontzien, wordt het heffingvrije vermogen met ingang van 2023 verhoogd van € 50.650 naar € 57.000 (€ 114.000 gezamenlijk voor partners).

4.4 Codificatie rechtsherstel en overbrugging box 3

Het pakket Belastingplan bevat de uitwerking van het rechtsherstel voor box 3 voor de jaren 2017 tot en met 2022 naar aanleiding van het zogeheten 'Kerstarrest' van de Hoge Raad. Daarnaast is er een wetsvoorstel voor box 3 voor de jaren 2023 tot en met 2025. Dit is een overgangsmaatregel omdat vanaf 2026 het kabinet een box 3-heffing voorstaat over werkelijk rendement.

Achtergrond

Op 24 december 2021 heeft de Hoge Raad in het kader van een massaalbezwaarprocedure geoordeeld dat de box 3-heffing voor de jaren 2017 en 2018 [op stelselniveau strijdig](#) is met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en belanghebbende rechtsherstel geboden door in plaats van het forfaitaire rendement alleen het werkelijke rendement in de heffing te betrekken. Op 4 februari 2022 heeft de inspecteur collectief uitspraak gedaan op het massaal bezwaar tegen de box 3-heffing voor de jaren 2017 tot en met 2020 en de bezwaarschriften [gegrond verklaard](#). In Kamerbrieven op 15 april 2022 heeft de staatssecretaris van Financiën [varianten voor rechtsherstel](#) voor de jaren 2017 tot en met 2022 beschreven en aangegeven dat de overgangsregeling voor de opvolgende jaren daarop zal aansluiten. Ook heeft hij de contouren geschetst voor een box 3-heffing op basis van werkelijk rendement zoals het kabinet die vanaf 2026 (oorspronkelijk: 2025) beoogt in de vorm van een vermogensaanwasbelasting.

Op 28 april 2022 heeft de staatssecretaris van Financiën bekendgemaakt dat rechtsherstel zal plaatsvinden volgens de zogeheten '[forfaitaire spaarvariant](#)'. Deze variant gaat uit van drie vermogenscategorieën met elk een eigen forfait: voor banktegoeden, schulden en overige bezittingen. Voor banktegoeden wordt uitgegaan van een actuele spaarrente, voor schulden wordt aangesloten bij de hypotheekrente en voor de overige bezittingen wordt – net als in het huidige box 3-stelsel – uitgegaan van het meerjarige gemiddelde rendement voor beleggingen. Dit is een gewogen rendement van het meerjarige gemiddelde rendement van obligaties, aandelen en vastgoed. Deze forfaits worden toegepast op de werkelijke vermogensmix, dat wil zeggen op de werkelijke banktegoeden, de werkelijke schulden en de werkelijke overige bezittingen. De forfaitaire vermogensmix die het box 3-stelsel nu hanteert, wordt dus verlaten.

Op vrijdag 20 mei 2022 oordeelde de Hoge Raad – kort samengevat – dat er [geen juridische verplichting bestaat om rechtsherstel te bieden](#) aan mensen die geen bezwaar hebben gemaakt tegen box 3 en waarvan hun aanslag al definitief vaststaat.

Op 30 juni 2022 zijn in een [beleidsbesluit](#) beleidsregels vastgelegd om de precieze vormgeving van het rechtsherstel te verankeren. Dit beleidsbesluit wordt nu in wetgeving omgezet via het zelfstandig wetsvoorstel Wet rechtsherstel box 3. De overgangsregeling voor de jaren 2023 tot en met 2025 is uitgewerkt in de Overbruggingswet box 3.

Geen rechtsherstel niet-bezwaarmakers

Bij brief van 20 september 2022 heeft de Staatssecretaris van Financiën aan de Tweede Kamer meegedeeld dat niet-bezwaarmakers waarvan de aanslagen IB/PVV onherroepelijk vaststonden op 24 december 2021 niet zullen worden gecompenseerd en dat hun eventuele verzoeken om ambtshalve vermindering zullen worden afgewezen.

Wet rechtsherstel box 3

De Wet rechtsherstel box 3 ziet op het rechtsherstel voor aanslagen IB/PVV over de jaren 2017, 2018, 2019 of 2020 die op 24 december 2021 nog niet onherroepelijk vaststonden. Ook aanslagen IB/PVV over de jaren 2021 en 2022 vallen onder deze wet.

In lijn met het beleidsbesluit, gaat de Wet rechtsherstel box 3 uit van de 'forfaitaire spaarvariant' voor de berekening van het voordeel uit sparen en beleggen (box 3). Verder vindt de vaststelling van de forfaitaire rendementspercentages voor de vermogenscategorieën banktegoeden en schulden na afloop van het respectievelijke jaar plaats.

Net als bij het beleidsbesluit, geldt dat deze wet voor belastingplichtigen uitsluitend kan leiden tot een lager voordeel uit sparen en beleggen en niet tot een hoger voordeel uit sparen en beleggen dan in de oorspronkelijke box 3-wetgeving.

Tot slot is in de Wet rechtsherstel box 3 een bepaling opgenomen die de voorkoming van dubbele belasting in verband met buitenlandse bezittingen en schulden regelt.

Overbruggingswet box 3

De Overbruggingswet box 3, die ziet op de jaren 2023 tot en met 2025, is grotendeels in lijn met de Wet rechtsherstel box 3. In tegenstelling tot de Wet rechtsherstel box 3, is het onder de Overbruggingswet box 3 niet meer zo dat het oorspronkelijke box 3 stelsel nog mag worden toegepast als dat gunstiger is. Voorts bevat de Overbruggingswet box 3 een aantal afwijkingen ten opzichte van de Wet rechtsherstel box 3. Zo wordt contant geld in de vermogenscategorie banktegoeden opgenomen. Verder kent de Overbruggingswet box 3 een vrijstelling voor groene spaartegoeden en groene beleggingen. De vaststelling van de forfaitaire rendementspercentages voor de vermogenscategorieën banktegoeden en schulden vindt achteraf plaats. Door de forfaitaire rendementspercentages na afloop van het kalenderjaar vast te stellen wordt getracht zo dicht mogelijk bij de werkelijk behaalde rendementen aan te sluiten. Dat betekent wel dat gedurende het kalenderjaar niet precies duidelijk zal zijn wat de belastingdruk wordt. Voor de categorie overige bezittingen wordt net als nu aangesloten bij het langetermijnrendement op onroerende zaken, aandelen en obligaties.

De Overbruggingswet box 3 voorziet in een antimisbruikbepaling om peildatumarbitrage te voorkomen. Deze bepaling zorgt er voor dat het tijdelijk omzetten van vermogensbestanddelen niet tot een lagere belastingheffing kan leiden. Er is gekozen voor een arbitrageperiode van 3 maanden, zodat transacties voor 1 oktober en na 31 maart die leiden tot een andere, fiscaal gunstigere, verdeling tussen de vermogenscategorieën niet als arbitragehandeling worden aangemerkt. Bij transacties binnen de arbitrageperiode moet op verzoek aannemelijk kunnen worden gemaakt dat er sprake is geweest van zakelijke overwegingen. Tot slot is een aanpassing opgenomen ten behoeve van de in de winstsfeer aftrekbare gebruiksvergoeding voor tot privévermogen van de ondernemer behorende bezittingen die mede in die onderneming worden gebruikt. Deze vergoeding wordt genormeerd zodat niet meer aftrek in aanmerking kan worden genomen dan het ter zake van die bezittingen in box 3 in aanmerking te nemen rendement.

4.5 Actualisering en beperking leegwaarderatio

Zowel in box 3 van de inkomstenbelasting als in de erf- en schenkbelasting wordt de waarde van verhuurde woningen met huurbescherming bepaald door de WOZ-waarde te vermenigvuldigen met de leegwaarderatio. De gedachte achter de leegwaarderatio is dat een huurder met huurbescherming een waardedrukkend effect heeft op de waarde van een woning. Voorgesteld wordt om deze leegwaarderatio per 1 januari 2023 te actualiseren. De voorgestelde actualisatie van de leegwaarderatio heeft onder meer tot gevolg dat bij een jaarlijkse huurprijs van meer dan 5% ten opzichte van de WOZ-waarde het percentage van de leegwaarderatio wordt verhoogd naar 100%.

Daarnaast wordt voorgesteld om een onder een tijdelijk huurcontract verhuurde woning uit te sluiten van de toepassing van de leegwaarderatio. Bij een tijdelijk huurcontract krijgt de eigenaar namelijk op korte termijn het volle en onbezwaarde eigendom over de woning, zodat er vrijwel geen sprake is van een waardedrukkend effect van de verhuurde toestand. Het een en ander betekent dat de leegwaarderatio per 2023 alleen kan worden toegepast op een onder een vast huurcontract verhuurde woning waarbij de huurder huurbescherming geniet.

In aanvulling hierop stelt het kabinet ook voor om bij verhuur aan gelieerde partijen (zoals een zoon of dochter) uit te gaan van het hoogste percentage in de tabel van de leegwaarderatio. Dat percentage zal vanaf 1 januari 2023 100% bedragen, waardoor de leegwaarderatio feitelijk ook niet meer voor dit type verhuurde woning geldt.

4.6 Versnelde afbouw zelfstandigenaftrek

In het coalitieakkoord is afgesproken om de afbouw van de zelfstandigenaftrek – zoals geregeld in het Belastingplan 2020 en het Belastingplan 2021 – te versnellen en verder door te trekken. Het kabinet is van plan om de zelfstandigenaftrek nog sneller af te bouwen dan in het coalitieakkoord is opgenomen. Met de afbouw wordt beoogd het verschil in fiscale behandeling tussen werknemers en zelfstandigen te verkleinen.

De nu voorgestelde afbouw is zo vormgegeven dat vanaf 1 januari 2023 de zelfstandigenaftrek van € 6.310 (in 2022) tot en met 2027 wordt verlaagd met € 1.280 per jaar in 2023, 2024 en 2025, in 2026 met € 1.270, naar € 900 in 2027. Uitgesplitst per jaar betekent dit het volgende:

Jaar	Zelfstandigenaftrek
2023	€ 5.030
2024	€ 3.750
2025	€ 2.470
2026	€ 1.200
2027	€ 900

4.7 Uutfaseren fiscale oudedagsreserve

De fiscale oudedagsreserve (FOR) houdt in dat een belastingplichtige ondernemer voor de inkomstenbelasting onder voorwaarden jaarlijks een deel van de winst fiscaal gefaciliteerd mag reserveren voor een oudedagsvoorziening. Met de Wet toekomst pensioenen wordt de ruimte vergroot om in de derde pijler fiscaal gefaciliteerd een oudedagsvoorziening op te bouwen. Dat geldt ook voor ondernemers in de inkomstenbelasting. Mede in dit licht wil het kabinet de FOR – die in veel van de gevallen uiteindelijk niet wordt benut om te voorzien in een oudedagsvoorziening – per 1 januari 2023 uutfaseren. Concreet betekent dit dat een oudedagsreserve met ingang van 1 januari 2023 niet verder meer kan worden opgebouwd, maar de tot en met 31 december 2022 opgebouwde oudedagsreserve wel op basis van de huidige regels kan worden afgewikkeld. Met betrekking tot niet met het kalenderjaar samenvallende

boekjaren (de zogenoemde gebroken boekjaren) geldt dit voorstel met ingang van het eerste boekjaar dat aanvangt na 1 januari 2023.

4.8 Afschaffen middelingsregeling

De middelingsregeling is bedoeld als tegemoetkoming voor het progressienadeel dat kan ontstaan bij belastingplichtigen met sterk wisselende inkomens in aaneengesloten kalenderjaren als gevolg van het progressieve tarief in box 1. Deze regeling is in 2018 geëvalueerd. Daarin is geconcludeerd dat de regeling beperkt doeltreffend en doelmatig is. Het kabinet stelt daarom voor de middelingsregeling per 1 januari 2023 af te schaffen, maar nog wel overgangsrecht op te nemen voor jaren na 2022, mits ook 2022 in het middelingstijdvak wordt betrokken. Concreet betekent dit dat het laatste tijdvak waarover nog gemiddeld kan worden 2022-2023-2024 is.

4.9 Aftopping aftrek periodieke giften

De giftenaftrek voor periodieke giften wordt afgetopt. De giftenaftrek voor particulieren houdt in dat onder bepaalde voorwaarden een gift aan een algemeen nut beogende instelling (ANBI, meestal aan stichting) aftrekbaar is voor de inkomstenbelasting. De giftenaftrek wordt vanaf 2023 afgetopt op € 250.000 euro per huishouden voor periodieke giften aan ANBI's en verenigingen. Een verdere uitwerking hiervan volgt later via een nota van wijziging.

4.10 Verhoging arbeidskorting

De maximale arbeidskorting stijgt met ingang van 1 januari 2023 van € 4.260 naar € 5.052. De hoogte van de arbeidskorting is afhankelijk van het inkomen uit tegenwoordige arbeid. Tot een arbeidsinkomen van € 37.626 loopt de arbeidskorting op naarmate het inkomen hoger is. Daarboven bouwt de arbeidskorting af met 6,51%.

4.11 Afbouw algemene heffingskorting met verzamelinkomen (2025)

Het kabinet wil de afbouw van de algemene heffingskorting per 2025 laten plaatsvinden op grond van het verzamelinkomen van de belastingplichtige. Het verzamelinkomen bestaat uit het inkomen uit werk en woning (box 1), het inkomen uit aanmerkelijk belang (box 2) en het inkomen uit sparen en beleggen (box 3) verminderd met het daarin begrepen te conserveren inkomen. De afbouw van de algemene heffingskorting vindt nu alleen op grond van het inkomen in box 1 plaats. Het doel van de maatregel is om afbouw van de algemene heffingskorting voor iedere belastingplichtige met hetzelfde verzamelinkomen gelijk toe te passen, ongeacht de samenstelling van het inkomen, en om verzamelinkomen in het afbouwtraject van de algemene heffingskorting dat verhoudingsgewijs meer uit box 2- en box 3-inkomen bestaat, zwaarder te belasten.

4.12 Uitfaseren inkomensafhankelijke combinatiekorting (2025)

Voorgesteld wordt om de inkomensafhankelijke combinatiekorting (IACK) vanaf 2025 gefaseerd af te schaffen. Het doel van de IACK is het stimuleren van alleenstaande ouders of minstverdienende partners

om arbeid en zorg over jonge kinderen te combineren. De afschaffing houdt onder meer verband met een fundamentele herziening van de kinderopvangtoeslag. Het kabinet heeft er echter voor gekozen om ouders met kinderen geboren vóór 1 januari 2025 het recht op de IACK te laten behouden. De afschaffing geschiedt stapsgewijs over de periode 1 januari 2025 tot 1 januari 2037. Deze vormgeving heeft als reden dat belastingplichtigen die voor 2025 al recht hebben op de IACK dit recht niet abrupt verliezen of verlaagd zien worden. Hiermee wordt voorkomen dat deze ouders – ondanks de herziening van de kinderopvangtoeslag – te maken krijgen met negatieve inkomenseffecten door het afschaffen van de IACK.

4.13 Aftrekposten in box 1 geleidelijk naar basistarief (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)

In 2023 wordt het tarief waartegen aftrekposten in box 1 in aanmerking kunnen worden genomen verder afgebouwd. Het betreft:

- de aftrekbare kosten met betrekking tot een eigen woning (zoals de hypotheekrenteaftrek);
- de ondernemersaftrek;
- de mkb-winstvrijstelling;
- de terbeschikkingstellingsvrijstelling;
- de persoonsgebonden aftrek (partneralimentatie, uitgaven voor specifieke zorgkosten, weekenduitgaven voor gehandicapten, aftrekbare giften en – op grond van overgangsrecht – verliezen op beleggingen in durfkapitaal).

Deze aftrekposten kunnen, voor zover ze in de hoogste schijf vallen, in 2023 slechts tegen het dan geldende basistarief van 36,93% in aftrek worden gebracht, waar dat in 2022 nog tegen 40% kan.

4.14 Geleidelijke uitfasering aftrek geen of geringe eigenwoningschuld ('Hillenaftrek', geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)

De aftrek wegens geen of een geringe eigenwoningschuld ('Hillenaftrek') bewerkstelligt dat belastingplichtigen die hun eigenwoningschuld (bijna) volledig hebben afgelost en dus (bijna) geen rente meer betalen, een aftrekpost ontvangen die tot 2019 gelijk was aan het eigenwoningforfait (minus de eventueel nog resterende rente). Vanaf 2019 wordt de Hillenaftrek in dertig jaar in gelijke stappen uitgefaseerd. In 2023 wordt de aftrek dus nog maar voor 83 1/3% in aanmerking genomen.

4.15 Maatregel tegen excessief lenen bij eigen vennootschap (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)

Op 13 september 2022 heeft de Tweede Kamer het wetsvoorstel Wet excessief lenen bij eigen vennootschap ongewijzigd [aangenomen](#). De voorgestelde moties en amendementen zijn verworpen. Het wetsvoorstel houdt in dat bij aanmerkelijkbelanghouders die meer dan € 700.000 lenen bij hun vennootschap het meerdere belast wordt als inkomen uit aanmerkelijk belang. Eigenwoningschulden worden uitgezonderd. De maatregel gaat voor het eerst gelden voor het kalenderjaar 2023, waarbij gekeken zal worden naar de stand van de schulden per 31 december 2023. Iedere aanmerkelijkbelanghouder die meer dan € 700.000 bij zijn vennootschap heeft geleend, zal zijn positie opnieuw moeten bekijken.

4.16 Aanpassing onzekerheidsvereiste bij periodieke giftenaftrek (2024, geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)

Voor de aftrek van periodieke giften in de inkomstenbelasting gelden niet de drempel en het plafond die voor gewone giften gelden. Voor de kwalificatie van periodieke gift moet onder andere zijn voldaan aan het onzekerheidsvereiste. Deze onzekerheid moet minimaal 1% bedragen. In de praktijk geldt als uitgangspunt dat aan het onzekerheidsvereiste is voldaan als de periodieke gift afhankelijk is van één leven bij een termijn van vijf jaar. Het onzekerheidsvereiste wordt in de praktijk echter als complicerend ervaren. De staatssecretaris van Financiën heeft per Kamerbrief op 29 juni 2021 aangekondigd het onzekerheidsvereiste in het wetsvoorstel Fiscale verzamelwet 2024 aan te zullen passen. In de consultatieversie van het wetsvoorstel, die op 19 juli 2022 is gepubliceerd, wordt voorgesteld om periodieke giften te definiëren als aan ANBI's of verenigingen gedane giften in de vorm van vaste en gelijkmatige termijnen gedurende vijf of meer jaren die eindigen uiterlijk bij overlijden. Dit betekent dat niet langer van belang is of de overlijdenskans van de schenker groter is dan 1%. De beoogde inwerkingtreding van de wetwijziging is 1 januari 2024.

5 Loonheffingen

5.1 30%-regeling beperkt tot de balkenendenorm (2024)

De 30%-regeling is een fiscale faciliteit voor werknemers die vanuit het buitenland naar Nederland komen en een specifieke deskundigheid bezitten die op de Nederlandse arbeidsmarkt niet of nauwelijks aanwezig is. Op basis van deze faciliteit kan maximaal 30% van het loon onbelast worden vergoed door de werkgever. Voorgesteld wordt om de 30%-regeling te beperken tot de WNT-norm, beter bekend als de Balkenende norm (2022: € 216.000). Vanaf 1 januari 2024 is de maximale onbelaste kostenvergoeding 30% van de dan geldende WNT-norm.

Voor huidige 30%-regelingen komt een overgangsregeling. Als de werknemer in het laatste loontijdvak van 2022 de 30%-regeling geniet, gaat de aftoppingsgrens in per 1 januari 2026. Ook blijft het mogelijk te kiezen voor het onbelast vergoeden van de daadwerkelijke extraterritoriale kosten in plaats van de 30%-regeling in geval de gemaakte kosten hoger zijn dan de onbelaste vergoeding onder de 30% regeling. De werkgever moet deze keuze jaarlijks aan het begin van het jaar maken.

5.2 Verhoging onbelaste reiskostenvergoeding

In het [coalitieakkoord](#) kondigde het kabinet aan de onbelaste reiskostenvergoeding van (momenteel) € 0,19 per kilometer te verhogen. Het kabinet verhoogt de onbelaste reiskostenvergoeding met ingang van 1 januari 2023 naar € 0,21 per kilometer. In 2024 stijgt de vergoeding naar € 0,22 per kilometer.

5.3 Verruiming werkkostenregeling

Via de vrije ruimte van de werkkostenregeling kunnen werkgevers onbelast vergoedingen en verstrekkingen aan hun werknemers geven in het kader van de dienstbetrekking. Voor het kalenderjaar 2022 bedraagt de vrije ruimte per werkgever 1,7% van de fiscale loonsom tot en met € 400.000 en 1,18% over het meerdere.

Aangezien de inflatie fors is toegenomen, zijn hierdoor ook vergoedingen en verstrekkingen aan werknemers duurder dan voorheen terwijl de loonsom (en daarmee derhalve ook de vrije ruimte) minder is toegenomen. Het kabinet heeft dan ook voorgesteld om de vrije ruimte over de eerste € 400.000 van de fiscale loonsom te verhogen met 0,22%-punt tot 1,92%. De vrije ruimte voor het restant van de loonsom blijft 1,18%.

5.4 Vervallen doelmatigheidsmarge gebruikelijk loon

Voor werknemers die arbeid verrichten voor een lichaam waarin zij een aanmerkelijk belang houden – ook wel directeuren-groottaandeelhouders (dga's) genoemd – geldt de gebruikelijkloonregeling. Op basis daarvan is het in aanmerking te nemen loon van een dga in beginsel het hoogste van de volgende bedragen:

- (a) 75% van het loon uit de meest vergelijkbare dienstbetrekking;
- (b) het hoogste loon van de overige werknemers van het lichaam of met het lichaam verbonden lichamen;
- (c) € 48.000.

De regel onder (a) houdt in dat loon van een dga 25% lager mag worden gesteld dan het loon van de meest vergelijkbare dienstbetrekking. Er wordt voorgesteld om deze zogeheten doelmatigheidsmarge met ingang van 1 januari 2023 te laten vervallen.

5.5 Afloop versoepeling gebruikelijkloonregeling innovatieve start-ups

De versoepeling houdt in dat het belastbare loon van aanmerkelijkbelanghouders die werkzaam zijn voor een innovatieve start-up, voor de toepassing van de gebruikelijkloonregeling mag worden vastgesteld op het wettelijk minimumloon. Deze versoepeling vervalt per 1 januari 2023.

5.6 Aanwenden oudedagsverplichting voor lijfrente na uiterste ingangsdatum lijfrente

Het was vanaf 1 april 2017 tot en met 2019 mogelijk om het volledige in eigen beheer verzekerde deel van de opgebouwde pensioenaanspraak geruisloos om te zetten in een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting (ODV). Bij de invoering van de Wet uitfasering pensioen in eigen beheer en overige fiscale pensioenmaatregelen, is in de Wet op de loonbelasting 1964 de mogelijkheid opgenomen om een aanspraak ingevolge een ODV aan te wenden ter verkrijging van een lijfrente (of een lijfrenterekening of lijfrentebeleggingsrecht). Om te kwalificeren als uitgave voor inkomensvoorziening wordt aan een lijfrente onder meer de eis gesteld dat de termijnen uit hoofde van deze lijfrente uiterlijk ingaan in het jaar waarin de belastingplichtige aan wie deze termijnen toekomen, de leeftijd bereikt die vijf jaar hoger is dan de AOW-leeftijd, dan wel dat de eerste termijn wordt uitgekeerd uiterlijk in het jaar waarin de belastingplichtige aan wie deze termijnen toekomen, de leeftijd bereikt die vijf jaar hoger is dan de AOW-

leeftijd. Deze leeftijdsgrens is ook van toepassing op lijfrenten die worden verkregen door het aanwenden van een ODV. Naar aanleiding van signalen uit de uitvoeringspraktijk is echter geconstateerd dat onverkorte toepassing van de leeftijdsgrens leidt tot ongewenste situaties. Onder bepaalde voorwaarden is de leeftijdsgrens die geldt voor de aankoop van een lijfrente daarom niet van toepassing als het bedrag van een ODV wordt aangewend ter verkrijging van een lijfrente. De aankoop van de lijfrente kwalificeert in dat geval toch als uitgave voor inkomensvoorziening. Vooruitlopend op wetgeving is hierin al voorzien door middel van een beleidsbesluit. Met dit wetsvoorstel wordt voorgesteld deze maatregelen te codificeren. De regering stelt voor aan deze maatregelen terugwerkende kracht te verlenen tot en met 1 april 2017.

5.7 Nieuw heffingsmoment aandelenoptierechten (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)

Als onderdeel van het vorige belastingplanpakket geeft het wetsvoorstel Wet aanpassing fiscale regeling aandelenoptierechten een nieuwe invulling aan de wijze waarop aandelenoptierechten van werknemers in de loonheffingen worden betrokken. Onder de huidige wetgeving ligt het heffingsmoment van aandelenoptierechten op het moment van vervreemding of uitoefening van de opties; ook als de aandelen die worden verkregen bij het uitoefenen van de opties niet direct vervreemd kunnen worden. Dan moet wel belasting betaald worden, maar zijn er geen liquiditeiten. Dit doet zich vooral bij start-ups en scale-ups voor. Op basis van het wetsvoorstel kan er in dat geval voor worden gekozen het heffingsmoment uit te stellen. Belastingheffing vindt dan plaats op het moment waarop verkregen aandelen verhandelbaar worden over de dan geldende waarde. Onder 'verhandelbaar worden' wordt verstaan het moment waarop eventuele verkooprestricties worden opgeheven en de werknemer zijn bij uitoefening van de optie verkregen aandelen kan verkopen. Het betreft een keuzeregeling. De werknemer kan er ook nog steeds voor kiezen om de heffing te laten plaatsvinden op het moment van uitoefening van het aandelenoptierecht en dan vervolgens de verdere waardeinstijging (of -daling) van de aandelen in box 3 te genieten.

Om oneigenlijk gebruik en langdurig uitstel van heffing te voorkomen, worden nadere regels gesteld met betrekking tot het niet, deels of geheel verhandelbaar worden van de verkregen aandelen. Als een werknemer de verkregen aandelen niet mag verkopen als gevolg van een contractuele beperking, wordt het heffingsmoment uitgesteld tot maximaal vijf jaar na beursgang van de vennootschap waarin de aandelen worden gehouden. Als de vennootschap beursgenoteerd is, geldt het uitstel tot maximaal vijf jaar na uitoefening van het aandelenoptierecht. Voordelen zoals dividenden die in de tussentijd betaald worden, zijn belast als loon.

De oorspronkelijke ingangsdatum voor de nieuwe regeling was 1 januari 2022. De Tweede Kamer had echter twijfels bij zowel de uitvoeringslasten als de generieke toepassing van het wetsvoorstel. Daarom werd op 10 november 2021 besloten het wetsvoorstel tijdelijk aan te houden en nader onderzoek te doen. Nadien zijn meerdere mogelijkheden verkend om enerzijds de uitvoeringslasten en anderzijds de generieke toepassing te beperken. De uitkomsten van deze verkenningen hebben de staatssecretaris van Financiën niet van gedachten doen veranderen: het wetsvoorstel is [inhoudelijk niet aangepast](#), alleen de ingangsdatum is verschoven naar 1 januari 2023. De Tweede Kamer heeft het wetsvoorstel op 28 juni 2022 aangenomen.

Met de nieuwe regeling komt de bestaande fiscale tegemoetkoming voor aandelenoptierechten voor start-ups met een S&O-startersverklaring per 1 januari 2023 te vervallen.

5.8 Verlaging maximumcataloguswaarde verlaagde bijtelling nulmissieauto's van de zaak (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)

Met ingang van 2023 wordt de maximumcataloguswaarde waarover de verlaagde bijtelling van 16% voor nulmissieauto's (auto's zonder CO₂-uitstoot) van de zaak wordt berekend ('cap') verlaagd van € 35.000 naar € 30.000. Voor het meerdere geldt de reguliere bijtelling van 22%. Er geldt een uitzondering voor waterstofauto's en zonnecelauto's. Voor deze auto's geldt het verlaagde bijtellingspercentage over het hele bedrag van de cataloguswaarde.

5.9 Wet toekomst pensioenen (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)

In 2019 hebben het kabinet en sociale partners in het Pensioenakkoord een breed pakket aan maatregelen met elkaar afgesproken. Op 30 maart 2022 heeft minister Schouten voor Armoedebeleid, Participatie en Pensioenen de uitwerking daarvan in het wetsvoorstel Wet toekomst pensioenen aan de Tweede Kamer aangeboden. Het pensioen wordt straks beweeglijker en sluit meer aan bij de economische ontwikkelingen. Verder wordt het pensioen voor de deelnemers transparanter en persoonlijker. Iedereen gaat pensioen opbouwen via een premieregeling. De pensioenpremie staat centraal en wordt voor alle leeftijden gelijk.

In het wetsvoorstel zijn ook afspraken gemaakt om in de transitieperiode (2023-2027) al met de blik van het nieuwe stelsel naar het huidige stelsel te kijken. Pensioenfondsen die de intentie hebben om ook de huidige pensioenen over te zetten naar het nieuwe stelsel (het zogenoemde invaren) mogen onder voorwaarden met versoepelde indexatieregels rekenen. Hierdoor is er ook in de aanloop naar de overgang op het nieuwe stelsel al meer zicht op indexatie. Voor het jaar 2022 wordt door een apart besluit geregeld dat fondsen, vooruitlopend op de nieuwe pensioenwet, ook de ruimte krijgen om sneller te indexeren. Afhankelijk van de wetsbehandeling in de Tweede en Eerste Kamer gelden de regels naar verwachting vanaf 1 januari 2023. De sociale partners en pensioenuitvoerders krijgen dan vier jaar de tijd om pensioenregelingen aan te passen aan de nieuwe wetgeving, dus tot 1 januari 2027.

6 Btw

6.1 Btw-nultarief voor zonnepanelen op woningen

Het is EU-lidstaten toegestaan om een btw-nultarief toe te passen op de levering en installatie van zonnepanelen op woningen. Het kabinet stelt voor vanaf 2023 gebruik te maken van deze mogelijkheid. Door een btw-nultarief drukt geen btw meer op de aanschaf en de installatie van de zonnepanelen op woningen. Dit geldt zowel voor zonnepanelen die op de dakbedekking worden geïnstalleerd als voor geïntegreerde zonnepanelen die tevens als dakbedekking dienen. Daardoor hebben particuliere zonnepaneelhouders geen belang meer bij het terugvragen van de btw over deze zonnepanelen. Zij hoeven zich vaak ook niet meer aan te melden voor de kleineondernemersregeling als de jaaromzet van de teruglevering van elektriciteit minder dan € 1.800 bedraagt. In de meeste gevallen kunnen zonnepanelen daardoor op woningen worden geïnstalleerd zonder btw-druk en -verplichtingen.

6.2 Normaal tarief voor lachgas

Op grond van een uitspraak van 1 juni 2021 van Hof Arnhem-Leeuwarden is de levering van patronen met lachgas die waren gebruikt in slagroomsputbussen belast tegen het verlaagde btw-tarief van 9%. Dit vindt het kabinet ongewenst omdat lachgas in de praktijk ook wordt gebruikt als recreatief roesmiddel. De levering van lachgas wordt uitgesloten van de toepassing van het verlaagde tarief. Voor lachgas dat gebruikt wordt als geneesmiddel blijft het verlaagde tarief wel gelden.

7 Formeelrechtelijke wijzigingen

7.1 Verruiming achterwege blijven van invorderingsrente

In uitzonderlijke omstandigheden kan de ontvanger besluiten om de invordering van belastingsschulden aan te houden. Ook in dergelijke gevallen wordt er op grond van de huidige wet- en regelgeving na het vervallen van de enige of laatste betalingstermijn invorderingsrente in rekening gebracht. Dit kan onredelijk uitwerken, bijvoorbeeld als er sprake is van een situatie waarbij de belastingsschuldige geen verwijt kan worden gemaakt voor het aanhouden van de invordering. Op dit moment bevat de Invorderingswet 1990 een limitatieve opsomming van situaties waarin geen invorderingsrente in rekening wordt gebracht. Om sneller te kunnen inspelen op de wens om in een uitzonderlijke situatie geen invorderingsrente in rekening te brengen, wordt de Invorderingswet 1990 gewijzigd. De wijziging houdt in dat bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat in een specifieke situatie geen invorderingsrente in rekening wordt gebracht.

7.2 Rentestop en maatwerk belastingrente (geen onderdeel pakket Belastingplan 2023)

De in rekening te brengen belastingrente wordt in het Wetsvoorstel fiscale verzamelwet 2023 op twee punten beperkt. In de eerste plaats wordt bij naheffingsaanslagen (aangiftebelastingen) op verzoek het tijdvak waarover de belastingrente wordt berekend ingekort tot tien weken na dat verzoek. Als een naheffingsaanslag later dan tien weken na het verzoek wordt opgelegd, wordt over de periode na die tien weken derhalve geen belastingrente meer berekend. Onder een verzoek tot het opleggen van een naheffingsaanslag wordt bijvoorbeeld een correctiebericht (loonheffingen) verstaan. Deze wijziging gaat in met ingang van 1 januari 2023, maar geldt nog niet voor de omzetbelasting. Voor aanslagbelastingen bestaat al een zogenoemde rentestop. In de tweede plaats komt er een maatwerkregeling voor de belastingrente. In een aantal gevallen blijkt de berekening van de belastingrente te hard uit te vallen, met name als belastingrente wordt berekend over een periode waarin het geld reeds bij de Belastingdienst stond. Met ingang van 1 januari 2023 kan aan de inspecteur in dergelijke gevallen en in een aantal apart aangewezen gevallen waarin de belastingrente ook te streng uitpakt, het verzoek worden gedaan om de belastingrente te verminderen. Dit kan voor zover de belastingrente is vastgesteld op aanslagen die op 1 januari 2023 nog niet onherroepelijk vaststaan. Deze regeling maatwerk belastingrente geldt (nog) niet voor de omzetbelasting en loonbelasting.

8 Erf- en schenkbelasting

8.1 Verlaging (2023) en afschaffing (2024) schenkingsvrijstelling eigen woning ('jubelton')

De schenkingsvrijstelling eigen woning (ook wel bekend als de 'jubelton') van thans € 106.671 wordt per 1 januari 2024 afgeschaft. Per 1 januari 2023 wordt de vrijstelling reeds verlaagd tot het bedrag van de zogeheten éénmalig verhoogde vrijstelling voor schenkingen van ouders aan hun kinderen tussen de 18 en 40 jaar (bedrag 2023: € 28.947). Effectief betekent dit voor schenkingen door ouders aan kinderen dat de schenkingsvrijstelling voor de eigen woning wordt afgeschaft. Immers, de 'gewone' éénmalig verhoogde schenkingsvrijstelling is anders dan de schenkingsvrijstelling eigen woning niet aan bestedingsvoorwaarden gebonden. Voor schenkingen aan kinderen van 40 jaar of ouder en aan niet-kinderen blijft de schenkingsvrijstelling eigen woning in 2023 relevant.

In samenhang met de verlaging per 1 januari 2023 en afschaffing per 1 januari 2024 wordt voorgesteld de huidige spreidingsmogelijkheid - het in een jaar onbenutte deel van de jubelton mag in de volgende twee jaar nog worden benut - te laten vervallen voor schenkingen voor de eigen woning die voor het eerst in 2023 worden gedaan en de spreidingsmogelijkheid voor schenkingen voor de eigen woning die in 2022 zijn gedaan, te beperken tot twee jaar. Dit laatste betekent concreet dat een bij een schenking in 2022 onbenut gebleven deel van de vrijstelling van € 106.671 nog kan worden benut bij een schenking in 2023, maar niet meer voor een schenking in 2024.

9 Overdrachtsbelasting

9.1 Verhoging algemeen tarief naar 10,4%

Het kabinet stelt voor om het algemene tarief van de overdrachtsbelasting te verhogen van 8% naar 10,4% per 1 januari 2023. Eerder was al aangekondigd dat het tarief van 8% zou stijgen naar 9%, respectievelijk 10,1%, maar dat wordt dus nu 10,4%. De verkrijging van een woning door een natuurlijk persoon die deze zelf als hoofdverblijf gaat gebruiken blijft belast tegen 2%, dan wel 0% als de startersvrijstelling van toepassing is. De maatregel zorgt er voor dat alle verkrijgingen anders dan de voor eigen bewoning bedoelde woningen zwaarder belast gaan worden. De regeling wordt in de loop van 2024 geëvalueerd.

10 Belastingen op milieugrondslag

10.1 Aanscherping CO₂-heffing voor de industrie

In het Klimaatakkoord is voor de industrie de doelstelling opgenomen om de uitstoot van broeikasgassen in 2030 met 14,3 megaton te verminderen. De CO₂-heffing industrie is per 1 januari 2021 geïntroduceerd om deze emissiereductiedoelstelling voor de industrie te borgen. Bedrijven die meer broeikasgassen uitstoten dan de vrijgestelde emissieruimte moeten over deze uitstoot de heffing betalen. De vrijgestelde emissieruimte wordt toegekend in de vorm van verhandelbare dispensatierechten. Het aantal dispensatierechten wordt hierbij geleidelijk verminderd tot een emissieruimte die correspondeert met de emissiereductiedoelstelling in 2030.

Eén van de maatregelen uit het [coalitieakkoord](#) is om de huidige CO₂-heffing industrie aan te scherpen, zodat ten opzichte van de huidige reductiedoelstelling van 14,3 megaton een extra CO₂-reductie wordt gerealiseerd van vier megaton in 2030. De nu voorliggende wetswijziging zorgt per saldo voor een versnelde lineaire afbouw van het aantal dispensatierechten voor de industrie om uitvoering te geven aan deze maatregel. De reductiefactor wordt per 1 januari 2023 in lineaire stappen aangepast, zodat in 2030 naar verwachting 4,85 megaton minder dispensatierechten worden uitgegeven. De reductiefactor daalt in 2023 van 1,227 (herijkte reductiefactor) naar 1,213. De jaarlijkse afname van de reductiefactor wordt ook groter, van 0,064 naar 0,078.

Het tariefpad van de CO₂-heffing industrie wordt niet gewijzigd per 1 januari 2023. In 2024 wordt dan bezien of voor het behalen van de verhoogde emissiereductiedoelstelling ook een aanpassing van het tarief van de CO₂-heffing per 1 januari 2025 nodig is.

10.2 Wet minimum CO₂-prijs industrie

Zoals afgesproken in het [coalitieakkoord](#) wordt per 1 januari 2023 een minimum CO₂-prijs industrie geïntroduceerd. Deze minimum CO₂-prijs maakt onderdeel uit van de bestaande CO₂-heffing industrie en vormt een aanvulling op de voorgestelde herijking en aanscherping van deze heffing. Er wordt, naast het bestaande tarief van de CO₂-heffing industrie, een tweede tarief geïntroduceerd in de CO₂-heffing industrie. Dit zorgt er voor dat er ook een minimumprijs gaat gelden voor emissies waarvoor een bedrijf dispensatierechten voor de CO₂-heffing industrie heeft ontvangen. Hiermee wordt bereikt dat over de volledige broeikasgasemissies een minimumprijs geldt voor de industrie.

De regering kiest er nu voor om de hoogte van de minimum CO₂-prijs industrie gelijk te stellen aan de hoogte van de minimum CO₂-prijs elektriciteitsopwekking. Dit betekent dat de minimum CO₂-prijs industrie, zonder de toe te passen vermindering met de EU ETS-termijnkoers, lineair oploopt van € 16,40 in 2023 naar € 31,90 euro per ton kooldioxide-equivalent in 2030. Dit is lager dan het bestaande tarief van de CO₂-heffing industrie, die lineair oploopt van € 52,62 euro in 2023 naar € 128,71 per ton kooldioxide-equivalent in 2030.

De minimum CO₂-prijs industrie wordt geheven bij de belastingplichtigen die onder de huidige CO₂-heffing industrie vallen. De belastingplichtigen zijn de exploitanten van een industriële installatie. Daarnaast geldt de minimum CO₂-prijs ook voor afvalverbrandings- en lachgasinstallaties.

10.3 Samenhangende wijzigingen Wet belastingen op milieugrondslag en Wet opslag duurzame energie- en klimaattransitie

- In het [coalitieakkoord](#) is afgesproken de tarieven in de energiebelasting te wijzigen teneinde een prikkel te geven om minder aardgas te verbruiken en elektrificatie te bevorderen. Ter uitvoering van deze maatregel stelt het kabinet voor om vanaf 2024 stapsgewijs het tarief voor elektriciteit in de eerste verbruiksschijf te verlagen en het tarief voor aardgas in de eerste verbruiksschijf te verhogen.
- Om de verduurzamingsprikkel te vergroten stelt het kabinet voor om de tariefstructuur in de energiebelasting met structureel € 500 miljoen minder degressief te maken en om met structureel € 500 miljoen het tarief in de tweede en derde verbruiksschijf voor elektriciteit te verlagen. In 2024 en 2025 worden de wijzigingen van deze variant in twee stappen in de tarieven van de energiebelasting opgenomen.
- Conform de afspraken in het coalitieakkoord wordt gewerkt aan een wetsvoorstel voor een bijmengverplichting voor groen gas. Daardoor zullen de kosten voor de consumptie van aardgas stijgen, aangezien groen gas duurder is dan aardgas. Om dit effect te dempen, stelt het kabinet voor om de belastingvermindering per aansluiting op het elektriciteitsnet met een verblijfsfunctie structureel te verhogen per 1 januari 2023.
- Het kabinet stelt voor de ODE-tarieven per 1 januari 2023 te integreren in de tarieven van de energiebelasting, deze daarna op € 0 te stellen en om per 1 januari 2024 de Wet ODE in te trekken. De ODE is ingevoerd met als doel de Stimulering Duurzame Energieproductie en Klimaattransitie (SDE++) te financieren en kent dezelfde systematiek als de energiebelasting. Met de ont koppeling van de SDE++ vervalt het bestaansrecht van de ODE als losse heffing naast de energiebelasting. Daarom stelt het kabinet voor om de ODE te laten vervallen als losstaande heffing en het tariefpad van de ODE te laten opgaan in de energiebelasting. Hiermee wordt het belastingstelsel vereenvoudigd.
- Tot slot, het kabinet en de energiebedrijven zijn het in grote lijnen eens geworden over maatregelen om de energierekening omlaag te brengen. Het gaat om een prijsplafond. Kern van de plannen is dat de overheid vanaf 1 januari 2023 een deel van de energierekening van huishoudens overneemt. Voor november en december 2022 wordt het voorschotbedrag verlaagd. Om het prijsplafond te financieren zou het kabinet de verlaging van de energiebelasting willen terug draaien.

10.4 Verhoging vliegbelasting

Het tarief van de vliegbelasting wordt met ingang van 1 januari 2023 verhoogd met € 17,95. Omdat het huidige tarief van € 7,947 jaarlijks wordt geïndexeerd, komt het nieuwe tarief inclusief indexatie en verhoging uit op € 26,43 per vertrekkende passagier. De structuur van de vliegbelasting blijft ongewijzigd.

11 Varia pakket Belastingplan 2023

11.1 Verbruiksbelasting

- De **verbruiksbelasting op alcoholvrije dranken** wordt per 2023 verhoogd met € 11,37 per hectoliter. Dit leidt tot een tarief van € 20,20 per hectoliter.
- **Mineraalwater** wordt per 1 januari 2024 uitgezonderd van de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken. Per diezelfde datum wordt het tarief tevens opnieuw iets verhoogd naar € 22,67 per hectoliter.

11.2 Accijnzen

- Voorgesteld wordt om de verlaagde accijnstarieven **voor ongelode benzine, diesel en LPG** zoals die van toepassing zijn sinds 1 april 2022 tot eind 2022 te verlengen tot en met 30 juni 2023. De accijnstarieven bedragen daardoor ook per 1 januari 2023 voor ongelode benzine 65,1 cent, voor diesel 41,7 cent en voor LPG 15,35 cent. Voor de periode 1 juli tot en met 31 december 2023 wordt voorgesteld om de hoge brandstofprijzen incidenteel gedeeltelijk te blijven dempen. De accijnstarieven per liter bedragen daardoor per 1 juli 2023 voor ongelode benzine 78,91 cent, voor diesel 51,63 cent en voor LPG 18,82 cent.
- Het laagste tarief in de **bieraccijns** (voor de lichte bieren) komt overeen met het tarief van de verbruiksbelasting op alcoholvrije dranken en wordt met ingang van 2023 en 2024 met dezelfde bedragen verhoogd als het tarief van de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken. In 2023 bedraagt het tarief dus € 20,20 per hectoliter en vanaf 2024 bedraagt het tarief € 22,67 per hectoliter.
- Het tarief van zowel de accijns op **rooktabak** per kilogram en de accijns van 1000 stuks **sigaretten** wordt in april 2023 en april 2024 beide keren verhoogd met € 50,33. De tabaksaccijns wordt zodanig verhoogd dat de gemiddelde verkoopprijs voor een pakje sigaretten van 20 stuks in 2024 op ongeveer € 10 uitkomt.
- De accijns op **sigaren** bedraagt momenteel 9% van de kleinhandelsprijs en wordt in 2023 en 2024 telkens met 1%-punt verhoogd.

11.3 BPM en MRB

- De **bpm-vrijstelling voor bestelauto's** voor ondernemers wordt per 1 januari 2025 afgeschaft. De grondslag van de bpm voor bestelauto's is momenteel de netto cataloguswaarde. Dit wordt gewijzigd naar CO₂-uitstoot waardoor de vrijstelling voor emissievrije bestelauto's blijft bestaan. Hiermee wordt de grondslag in de bpm voor bestelauto's gelijkgetrokken met die voor personenauto's. Daarnaast wordt het tarief van de motorrijtuigenbelasting voor bestelauto's van ondernemers verhoogd in 2025 en 2026.

11.4 Voorwaardelijke verhoging cijnstarief Mijnbouwwet

Het kabinet stelt een solidariteitsheffing voor door middel van een tijdelijke verhoging van de cijns in de Mijnbouwwet. Dit wordt vorm gegeven door de introductie van een tijdelijk cijnstarief van 65% voor dat deel van de omzet die behaald is met de verkoop van aardgas tegen een prijs hoger dan € 0,50 per m³. Deze gedeeltelijke verhoging zou dan uitsluitend moeten gaan gelden voor de omzet behaald in de jaren 2023 en 2024, voor zowel de landzijde als voor de zeezijde. Tegelijkertijd voert het kabinet overleg met gas- en olie-exploitanten over een solidariteitsbijdrage van deze partijen. Het kabinet bekijkt of het mogelijk is om voorafgaand aan de stemming over het pakket Belastingplan 2023 tot bindende afspraken te komen met de gas- en olie-exploitanten. Deze afspraken moeten per saldo tenminste gelijk zijn aan de opbrengst van de cijnsverhoging. Als dat lukt, kan deze bijdrage de cijnsverhoging voor 2023 en 2024 vervangen. In het geval dat partijen deze afspraken zijn nagekomen, komt er geen cijnsverhoging in 2023 en 2024.

12 Andere fiscale ontwikkelingen

Er zijn nog enkele andere relevante (fiscale) ontwikkelingen, die geen onderdeel zijn van het pakket Belastingplan 2023. Hierna behandelen wij een aantal daarvan kort.

12.1 Aanpak constructies en geëvalueerde regelingen, onder andere de bedrijfsopvolgingsregelingen

Het kabinet kondigt aan dat zij zich de komende jaren zal inzetten om opmerkelijke belastingconstructies en negatief geëvalueerde fiscale regelingen aan te pakken met een taakstellende opdracht, lopend tot structureel € 550 miljoen. Daarbij zal onder meer worden gekeken naar verhuurd vastgoed in de bedrijfsopvolgingsregeling (BOR). Eind dit jaar of in de eerst helft van volgend jaar komt het kabinet met een kabinetsreactie op de evaluatie van de BOR en de doorschuifregeling (DSR). De uitwerking daarvan zal waarschijnlijk terechtkomen in het Belastingplan 2024. Uit de Miljoenennota blijkt dat de maatregelen pas vanaf 2024 opbrengst zullen opleveren. Dat lijkt te impliceren dat de maatregelen, bijvoorbeeld een eventuele versobering van de BOR en de DSR pas vanaf 1 januari 2024 zullen ingaan. Of dat ook daadwerkelijk allemaal gaat plaatsvinden moet worden bezien.

12.2 Aanpassing fiscaal kwalificatiebeleid rechtsvormen

Van 29 maart tot en met 26 april 2021 liep de [internetconsultatie](#) over het wetsvoorstel Wet aanpassing fiscaal kwalificatiebeleid rechtsvormen. De bedoeling van het wetsvoorstel is om bepaalde rechtsvormen anders te kwalificeren dan voorheen. De reden hiervoor is dat het huidige kwalificatiebeleid vaak internationale mismatches veroorzaakt. Als gevolg van de voorgestelde wijzigingen worden echter ook zuiver binnenlandse situaties geraakt waarin geen sprake is van mismatches. Dit speelt met name bij zogenoemde open commanditaire vennootschappen (open cv's) en fondsen voor gemene rekening. Open cv's worden per definitie transparant. Of fondsen voor gemene rekening onder de nieuwe regels open of besloten worden, hangt af van de nieuwe wettelijke criteria die dan zullen gaan gelden. Dit kan bijvoorbeeld gevolgen hebben voor bestaande beleggingsstructuren waarin een fonds de status van fiscale

beleggingsinstelling (fbi) heeft, of voor structuren die zijn opgezet in verband met de inwerkingtreding van het UBO-register of om beleggingsvermogen vanuit box 3 in box 2 te beleggen. Het consultatievoorstel heeft dan ook een brede impact, met mogelijk ingrijpende gevolgen. Indien een rechtsvorm anders gekwalificeerd wordt, zal dat in beginsel leiden tot het afrekenen van de fiscale claims. Overgangsrecht biedt echter mogelijkheden om afrekening te voorkomen.

Het was de bedoeling dat het wetsvoorstel onderdeel zou uitmaken van het pakket Belastingplan 2022 met een beoogde inwerkingtredingsdatum van 1 januari 2022. Gezien de vele inhoudelijke reacties tijdens de internetconsultatie heeft de staatssecretaris van Financiën echter besloten hiervan af te wijken om te kijken waar en in hoeverre recht kan worden gedaan aan de tijdens de internetconsultatie geuite zorgen. De aanvankelijk voorgenomen aanpassing van de definitie van fondsen voor gemene rekening zal daarbij geen onderdeel uitmaken van het wetsvoorstel, maar later worden gezien in een breder kader.

12.3 Pillar 2

Op 20 december 2021 heeft de OESO de Global Anti-Base Erosion ('GloBE') Model Rules gepubliceerd, ook wel bekend als [Pillar 2](#). Deze modelregels maken deel uit van het zogenoemde BEPS 2.0-project en bieden overheden een sjabloon voor het implementeren van de Pillar 2-overeenkomst die in oktober 2021 werd bereikt door 137 jurisdicties in het OESO/G20 BEPS Inclusive Framework. De GloBE-regels hebben tot doel een wereldwijde minimumbelasting van 15% op te leggen aan multinationale ondernemingen met een omzet van € 750 miljoen of meer. Op 22 december 2021 heeft de Europese Commissie een voorstel voor een [EU-richtlijn](#) gepubliceerd om Pillar 2 in EU-wetgeving op te nemen. De richtlijn weerspiegelt over het algemeen de OESO-modelregels, maar heeft een bredere reikwijdte die ook grote concerns omvat die slechts in één EU-lidstaat zijn gevestigd (zuiver binnenlandse situaties). De voorgestelde richtlijn verduidelijkt ook de interactie tussen de Pillar 2 Income Inclusion Rule (IIR) en de bestaande EU-wetgeving voor 'controlled foreign companies' (CFC's). De EU-lidstaten moeten nog overeenstemming bereiken over de richtlijn, naar verwachting zal deze per 2024 worden geïmplementeerd. Nederland heeft zich op 9 september 2022 in een gezamenlijke verklaring met Duitsland, Frankrijk, Italië en Spanje uitgesproken om de wereldwijde minimumbelasting van 15% sowieso in 2023 te implementeren, mocht die overeenstemming op EU-niveau er in de komende weken niet komen.

12.4 Richtlijn tegen misbruik van shell-entiteiten

Op 22 december 2021 heeft de Europese Commissie een [voorstel voor een richtlijn](#) gepubliceerd gericht op de aanpak van 'shell entities and arrangements' voor belastingdoeleinden. Dit voorstel vloeit voort uit de op 18 mei 2021 uitgebrachte communicatie over Business Taxation voor de 21ste eeuw. De richtlijn voorziet in een aanpassing van de Anti-Tax Avoidance Directie (ATAD) en de Bijstandsrichtlijn. De richtlijn wordt ook wel aangeduid als ATAD3 en zet een aantal kenmerken uiteen (zogenoemde 'gateways') om entiteiten aan te wijzen die niet voldoende substance hebben. Entiteiten die aan alle drie de gateways voldoen en geen gebruik kunnen maken van een uitzondering of vrijstelling worden gezien als entiteiten met een hoog risico en moeten melding maken over hun substance in hun jaarlijkse aangifte. Entiteiten die niet voldoen aan alle in de richtlijn vermelde substance-eisen worden geacht 'shell-entiteiten' (ook wel bekend als 'doorstroomvennootschappen') te zijn. Aan dit soort entiteiten zullen diverse belastingvoordelen voortvloeiend uit richtlijnen en belastingverdragen worden geweigerd, tenzij zij in staat zijn dit vermoeden te weerleggen. De data die worden gemeld door entiteiten die onder het bereik van de richtlijn vallen zullen automatisch worden uitgewisseld tussen de lidstaten en kunnen onderhevig zijn aan fiscale controles.

12.5 Wetsvoorstel implementatie EU-richtlijn gegevensuitwisseling digitale platformeconomie (DAC7)

Op 23 maart 2022 heeft staatssecretaris Van Rij van Financiën het [wetsvoorstel](#) van de Wet implementatie EU-richtlijn gegevensuitwisseling digitale platformeconomie aangeboden aan de Tweede Kamer. Dit wetsvoorstel regelt onder andere de introductie van een rapportageverplichting voor digitale platformexploitanten om informatie over bepaalde gebruikers ('verkopers') op hun platform te verstrekken aan de Belastingdienst. Deze verplichting vloeit voort uit Richtlijn EU 2021/514 ('DAC7') en geldt voor het eerst voor boekjaren vanaf 1 januari 2023, met de eerste rapportagedeadline op 31 januari 2024.

12.6 Implementatie Richtlijn inzake public Country-by-Country Reporting

Op 21 december 2021 is een EU-richtlijn in werking getreden voor de openbaarmaking door bepaalde ondernemingen en bijkantoren van informatie over de winstbelasting. De EU-lidstaten moeten deze richtlijn uiterlijk op 22 juni 2023 geïmplementeerd hebben. Het Nederlandse implementatiewetsvoorstel is op 1 juli 2022 ingediend bij Tweede Kamer in de vorm van een wijziging van Boek 2 BW.

Vervolgens moeten uiterlijk op 22 juni 2024 de nationale regels in werking treden die dan moeten gaan gelden voor boekjaren die starten op of na 22 juni 2024. De richtlijn verplicht onder andere de uiteindelijke moederonderneming van multinationals met ten minste € 750 miljoen geconsolideerde inkomsten alsook op zichzelf staande ondernemingen met ten minste € 750 miljoen inkomsten ertoe om jaarlijks een afzonderlijk verslag inzake de winstbelasting op te stellen en openbaar te maken.

12.7 Voorstel Europese Commissie: belastingheffing op overwinst in fossiele energiesector

De Europese Commissie heeft op 14 september 2022 een noodplan ontvouwd om te komen tot een gezamenlijke aanpak van de energiecrisis. In het kader daarvan heeft de Commissie een Verordening voorgesteld, waarin onder andere een verplichte tijdelijke solidariteitsbijdrage is opgenomen voor het belasten van overwinsten in de olie-, gas-, kolen- en raffinaderijsector in de EU. Deze heffing zou naar verwachting ongeveer € 25 miljard moeten opleveren. Als belastingplichtigen worden de EU-vennootschappen of vaste inrichtingen in de olie-, gas-, kolen- en raffinaderijsector gezien waarvan de omzet voor ten minste 75% uit deze sector komt. De heffing zou moeten plaatsvinden door de lidstaten naast de al bestaande heffingen en zou alleen moeten zien op overwinsten behaald in 2022. Daartoe dient de winst boven de gemiddelde winst van de voorgaande drie boekjaren als drempel, plus nog een marge van 20%. De referentieperiode omvat dus de drie boekjaren vanaf 1 januari 2019. De winst zou moeten worden bepaald overeenkomstig de nationale regels van de betreffende lidstaat en het tarief zou ten minste 33% moeten bedragen.

De EU-ministers van Energie zullen zich naar verwachting in de eerstvolgende reguliere Raadszitting op 30 september 2022 over de voorgestelde Verordening buigen. Het kabinet geeft in reactie op de voorstellen aan het pakket te zullen bestuderen.

KPMG Meijburg & Co
20 september 2022

De in dit memorandum opgenomen informatie is van algemene aard en heeft geen betrekking op de specifieke omstandigheden van een bepaald individu of een bepaalde entiteit. Hoewel bij de totstandkoming van dit memorandum de grootst mogelijke zorgvuldigheid is betracht, kunnen wij niet garanderen dat de daarin opgenomen informatie op de datum van

ontvangst juist en volledig is of dat in de toekomst zal blijven. Op grond van deze informatie dient geen actie ondernomen te worden zonder adequate professionele advisering na een grondig onderzoek van de specifiek van toepassing zijnde situatie.